

15. Zakład Energetyczny „Poznań” w Poznaniu,
16. Zakład Energetyczny „Gorzów” w Gorzowie Wlkp.,
17. Zakład Energetyczny „Szczecin” w Szczecinie,
18. Zakład Energetyczny „Kalisz” w Kaliszu,
19. Zakład Energetyczny „Zielona Góra” w Zielonej Górze,
20. Zespół Elektrowni „Pątnów-Adamów-Konin” w Koninie,
21. Zespół Elektrowni „Dolna Odra” w Nowym Czarnowie,
22. Elektrownia „Turów” w Bogatyni,
23. Zespół Elektrociepłowni „Wrocław” we Wrocławiu,
24. Zespół Elektrociepłowni „Poznań” w Poznaniu,
25. Zakład Energetyczny „Gdańsk” w Gdańsku,
26. Zakład Energetyczny „Słupsk” w Słupsku,
27. Zakład Energetyczny „Koszalin” w Koszalinie,
28. Zakład Energetyczny „Olsztyn” w Olsztynie,
29. Zakład Energetyczny „Bydgoszcz” w Bydgoszczy,
30. Zakład Energetyczny „Toruń” w Toruniu,
31. Zakład Energetyczny „Elbląg” w Elblągu,
32. Elektrownia Jądrowa „Żarnowiec” w budowie w Kartoszynie,
33. Zespół Elektrociepłowni „Gdańsk” w Gdańsku,
34. Zespół Elektrociepłowni „Bydgoszcz” w Bydgoszczy,
35. Elektrownia Szczytowo-Pompowa „Żarnowiec” w Nadolu,
36. Zakład Energetyczny „Lublin” w Lublinie,
37. Zakład Energetyczny „Skarżysko-Kamienna” w Skarżysku-Kamiennej,
38. Zakład Energetyczny „Rzeszów” w Rzeszowie,
39. Zakład Energetyczny „Zamość” w Zamościu,
40. Elektrownia „Kozienice” w Świerżach Górnych,
41. Elektrownia im. T. Kościuszki w Połańcu,
42. Elektrownia „Stalowa Wola” w Stalowej Woli,
43. Zakład Energetyczny „Będzin” w Będzinie,
44. Zakład Energetyczny „Gliwice” w Gliwicach,
45. Zakład Energetyczny „Częstochowa” w Częstochowie,
46. Zakład Energetyczny „Kraków” w Krakowie,
47. Zakład Energetyczny „Bielsko-Biała” w Bielsku-Białej,
48. Zakład Energetyczny „Opole” w Opolu,
49. Zakład Energetyczny „Tarnów” w Tarnowie,
50. Elektrownia „Rybnik” w Wielopolu,
51. Elektrownia „Łagisza” w Będzinie,
52. Elektrownia „Siersza” w Trzebini,
53. Elektrownia „Opole” w budowie w Brzeziu,
54. Elektrownia „Łaziska” w Łaziskach Górnych,
55. Elektrownia „Jaworzno III” w Jaworznie,
56. Elektrociepłownia „Kraków-Łęg” w Krakowie,
57. Zespół Elektrociepłowni „Bielsko-Biała” w Bielsku-Białej,
58. Zespół Elektrociepłowni „Katowice” w Katowicach,
59. Zespół Elektrowni Wodnych „Porąbka-Żar” w Międzybrodziu,
60. Elektrownia „Skawina” w Skawinie,
61. Elektrownia „Blachownia” w Blachowni,
62. Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego „Poltegor” we Wrocławiu,
63. Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki „Energopomiar” w Gliwicach,
64. Centrum Naukowo-Produkcyjne Automatyki Energetycznej „IASE” we Wrocławiu,
65. Instytut Energetyki w Warszawie,
66. Instytut Automatyki Systemów Energetycznych we Wrocławiu,
67. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Gospodarki Remontowej Energetyki we Wrocławiu,
68. Centrum Informatyki Energetyki w Warszawie.

130

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie składu komisji poborowych i wynagradzania za udział w pracach tych komisji.

Na podstawie art. 34 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207 oraz z 1989 r. Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154 i Nr 34, poz. 178), w związku z art. 104 § 3 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 września 1979 r. w sprawie składu komisji poborowych i wynagradzania za udział w pracach tych komisji (Dz. U. z 1988 r. Nr 40, poz. 323) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) w ust. 1 w pkt 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:
„d) główny lekarz wojewódzki lub jego zastępca”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Do składu wojewódzkiej komisji poborowej wojewoda zaprasza, jako członka tej komisji, przedstawiciela prezydium wojewódzkiej rady narodowej, delegowanego przez to prezydium.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do składu rejonowej komisji poborowej wojewoda zaprasza, jako członka tej komisji, przedstawiciela prezydium rady narodowej stopnia podstawowego, właściwej ze względu na siedzibę komisji, delegowanego przez to prezydium.”;

2) w § 2 w ust. 2 w pkt 2 i w § 4 wyrazy „miejsce urzędowania” zastępuje się wyrazem „siedzibę”;

3) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Za udział w pracach komisji oraz za wykonywanie czynności związanych z pracą komisji, o których mowa w § 3, przysługuje wynagrodzenie, którego podstawę obliczania stanowi przeciętne wynagrodzenie w gospodarce społecznej za kwartał poprzedzający.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wynosi za każdy dzień pracy:
- 1) dla przewodniczącego komisji — 3,0 %
 - 2) dla członków komisji oraz lekarza radiologa — 2,5 %
 - 3) dla technika medycznego i pozostałych osób średniego personelu medycznego — 2,0 %
- podstawy obliczania.
3. Lekarzom specjalistom, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a), dokonującym badań przedpoborowych i poborowych, przysługuje,

za każdą badaną osobę, wynagrodzenie w wysokości 0,5 % podstawy obliczania.

4. Osobom, o których mowa w § 4, przysługuje wynagrodzenie według stawek przewidzianych dla referentów z wykształceniem średnim, określonych w przepisach w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów terenowych organów administracji państwowej."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

131

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie urzędzeń zaopatrzenia w wodę i urzędzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i wprowadzanie ścieków.

Na podstawie art. 107 ust. 3 pkt 1—3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201 oraz z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1986 r. w sprawie urzędzeń zaopatrzenia w wodę i urzędzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 47, poz. 234 i z 1989 r. Nr 4, poz. 25) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należność oblicza się według ustalonej do celów podatku rolnego średniej ceny skupu żyta za IV kwartał roku

poprzedzającego rok, w którym oddano urządzenia do eksploatacji lub w którym podłączono nieruchomość do urzędzeń przekazanych do eksploatacji.”

§ 2. Przepis § 1 stosuje się przy obliczaniu należności za urządzenia zbiorowego zaopatrzenia wsi w wodę i zbiorcze urządzenia kanalizacyjne wsi z tytułu zwrotu części kosztów wykonania tych urzędzeń począwszy od 1990 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

132

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie melioracji wodnych.

Na podstawie art. 97 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201 oraz z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 września 1976 r. w sprawie melioracji wodnych (Dz. U. Nr 31, poz. 182 i z 1983 r. Nr 68, poz. 304) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Opłatę melioracyjną, zwaną dalej „opłatą”, za wykonane na koszt państwa urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, zwane dalej „urządzeniami”, ustala się według procentu bezpośrednich kosztów wykonania urzędzeń lub według ustalonej do celów podatku rolnego średniej ceny skupu żyta za IV kwartał roku poprzedzającego rok,

w którym została wydana decyzja ustalająca wielkość opłaty, pomnożonej przez określone w załączniku do rozporządzenia stawki ilościowe żyta.”

- 2) w § 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przy obliczaniu wysokości odszkodowania stosuje się ustaloną do celów statystycznych średnią krajową cenę skupu żyta z miesiąca ustalenia szkody.”

§ 2. Przepis § 1 stosuje się przy ustalaniu opłaty melioracyjnej i obliczaniu wysokości odszkodowania za szkody wyrządzone w związku z wykonaniem melioracji wodnych szczegółowych począwszy od 1990 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*